

SZW Directie: LIB		In beh. bij	Or. v. m.	Ex.
Ingekomen - 5 OKT. 2006				
Nr: 03582				
Gedrukt	Beantw. voor:			
☒ Ja ☐ Nee				
Betreft:		Dep. d. m.		W. a. a. f.

M. van

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 De heer H.A.L. van Hoof
 Postbus 90801
 2509 LV Den Haag

sbs
 cc SG
 LIB
 telijn

Ons kenmerk:
 Uw kenmerk: UB/K/2006/51782

Onderwerp: Uitvoeringstoets Wet eenmalige gegevensuitvraag werk en inkomen

Datum: 22 september 2006

Geachte heer Van Hoof,

Op 10 augustus j.l. heeft u de organisaties op het terrein van werk en inkomen het voorstel van wet tot wijziging van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, de Wet werk en bijstand, de Werkloosheidswet en enige andere wetten in verband met eenmalige gegevensuitvraag aan burgers (Wet eenmalige gegevensuitvraag werk en inkomen) voorgelegd voor een uitvoeringstoets.

U schrijft in uw brief dat u er gezien de gezamenlijke belangen in het Project Digitaal Klantdossier van uit gaat dat de partijen die u het wetsvoorstel voor een uitvoeringstoets hebt voorgelegd onderling hun reactie zullen afstemmen. In deze brief treft u in dit verband de gezamenlijke reactie aan van CWI, UWV, BKWI, Inlichtingenbureau en CP-ICT.

Alvorens in te gaan op de concreet door u voorgelegde vragen, geven wij een meer inhoudelijke reactie op het voorstel van wet.

Wij willen allereerst en expliciet benadrukken dat wij de doelstellingen van het wetsvoorstel onverkort onderschrijven en daar mede in het kader van het project Digitaal Klantdossier vorm aan geven. Het valt ons echter wel op dat het, onverlet de intenties van het wetsvoorstel die wij ten volle onderschrijven, op veel punten nog ontbreekt aan concrete uitwerking en duidelijkheid. Onder verwijzing naar de beoogde flexibele invoering wordt op veel plaatsen in het wetsvoorstel verwezen naar nog te treffen nadere regelingen. Ook het tijdstraject van invoering is nog onduidelijk. Wij dringen er om deze reden bij u op aan bij de totstandkoming van de aangekondigde nadere regelingen te worden betrokken. Daarnaast wijzen wij erop dat de onduidelijkheden die het voorliggende wetsvoorstel nog laat bestaan het thans gecompliceerd maken om op het voorliggende wetsvoorstel een volwaardige en finale uitvoeringstoets uit te voeren.

De inhoudelijke vragen die het wetsvoorstel bij ons oproept geven wij hieronder themagewijs resp. artikelgewijs aan.

A. Opmerkingen van inhoudelijke aard

1. Te wijzigen wetten

De éénmalige gegevensuitvraag wordt in dit wetsvoorstel beperkt tot de uitvoering van WW, WWB, IOAW, IOAZ, WIK, AKW, AOW en ANW. Wij zijn van mening, dat ook de uitvoering van AG/WIA tot het bereik van deze wet dient te worden gerekend en verzoeken u het wetsvoorstel op dat punt uit te breiden.

2. Kwaliteit/betrouwbaarheid van de gegevens

Het verplicht gebruik van gegevens vereist en veronderstelt een hoge mate van betrouwbaarheid van de gegevens. In dit licht is er dan ook een nauwe relatie met de in gang gezette ontwikkelingen naar een stelsel van basisregistraties met verplicht gebruik van de authentieke gegevens daarin. In het voorstel missen we echter de relatie tot en de aansluiting op deze ontwikkelingen.

Voor bestaande c.q. aangewezen basisregistraties alsook voor de bij wet aangewezen polisadministratie en SVB-VZA zal de betrouwbaarheid van de gegevens (in ieder geval in theorie) zijn gewaarborgd. Wettelijk is geregeld dat de levering van deze gegevens zal geschieden door de beheerder van de registratie waarin de betreffende gegevens zijn geregistreerd. Het correctierecht c.q. de verplichting tot aanvulling en correctie door de burger zal dan ook jegens die authentieke bron moeten worden geëffectueerd.

Om de kwaliteit van de gegevens in de polisadministratie te borgen wordt in de periode 2007 tot 2009 voor verzekerden een elektronische toegang tot de gegevens ontwikkeld, waaraan een eveneens elektronische melding van mogelijk onjuiste gegevens wordt gekoppeld. Hiermee wordt tevens een deel van de ontwikkeling van de polis tot basisregistratie ingevuld.

Het wetsvoorstel gaat ook uit van verplicht gebruik van gegevenssets die zijn opgeslagen in administraties die (nog) niet zijn voorzien als basisregistraties. Voor deze gegevenssets zal moeten worden gewaarborgd hoe de juistheid kan worden gegarandeerd, wie zorgdraagt voor de doorgifte ervan en waar het correctierecht c.q. verplichting tot aanvulling en correctie door de burger moet worden geëffectueerd. Het wetsvoorstel biedt nog geen inzicht in de wijze waarop deze aspecten zullen (moeten) worden ingeregeld.

3. Privacywetgeving en regelgeving m.b.t. gegevensuitwisseling

Wij begrijpen dat het wetsvoorstel beoogt de weg vrij te maken voor de zogenoemde omgekeerde intake. In dat opzicht juichen we het concept toe.

Door de thans gekozen juridische vormgeving is de reikwijdte van het concept echter vele malen ruimer en komt het wetsvoorstel er op neer dat, binnen de kring van bij ministeriele regeling aangewezen administraties, een door de burger eenmaal verstrekt gegeven steeds moet worden hergebruikt door andere organisaties. Wij vragen ons af in hoeverre dit correspondeert met het doelbindingsbeginsel uit de Wet bescherming persoonsgegevens als het gaat om de gegevens uit administraties waarvoor geen verplicht wettelijk gebruik is geregeld, zoals dat wel voor basisregistraties, polisadministratie en SVB-VZA is geregeld. Dit zou onderdeel moeten zijn van de nadere regelgeving bij de ministerieel aan te wijzen administraties of gegevens daaruit, waarvoor eenmalige uitvraag gaat gelden.

Daarnaast zal moeten worden gewaarborgd dat het voor de burger helder is uit welke administraties gegevens in het kader van de eenmalige gegevensuitvraag kunnen worden onttrokken.

Bij het aanwijzen van administraties die gegevens bevatten die verplicht moeten worden gebruikt zal dus telkens goed moeten worden afgewogen of en in hoeverre hergebruik past binnen de wettelijk kaders van de Wbp.

Het wetsvoorstel gaat in op diverse aspecten van gegevensbeheer en -uitwisseling, maar lijkt daarbij zwaar te leunen op het concept van het digitaal klantdossier. Digitaal gegevensbeheer en uitwisseling binnen de keten nemen inmiddels echter ook andere vormen aan, gebaseerd op een dichter in elkaar schuiven van werkprocessen van ketenorganisaties en diensgevolge geheel of gedeeltelijk gebruik van elkaars registratieve en evaluatieve applicaties. De verplichting van ketenorganisaties om *gezamenlijk* zorg te dragen voor de instandhouding van elektronische voorzieningen waarmee zij elkaar gegevens verstrekken of inzage bieden (3.2 in de MvT) wordt niet nader geconcretiseerd. Wij adviseren de genoemde gezamenlijke zorg voor de instandhouding van elektronische voorzieningen te concretiseren op een wijze die zowel soepele dienstverlening in de keten mogelijk maakt, als tegemoet komt aan de wettelijke vereisten van de Wbp en de regels omtrent informatiebeveiliging. Daartoe zou onderzocht moeten worden of en met welke concrete invulling de vigerende wetgeving en privacybepalingen voldoende ruimte bieden.

4. Soort gegevens en bewijsstukken

Het wetsvoorstel regelt het hergebruik van gegevens en bewijsstukken voor zover ze verkregen kunnen worden uit de polisadministratie, de verzekerdenadministratie, de gemeentelijke basisadministratie en uit bij ministeriele regeling aan te wijzen administraties dan wel op grond van bepaalde gegevens uit die administraties.

Uit de formulering is ons niet duidelijk welke (type van) gegevens onder het verplichte hergebruik vallen. Het eerste deel van de bepaling (verkregen kunnen worden uit de administratie) suggereert dat het hier om alle in een administratie opgeslagen gegevens gaat. De zinsnede 'dan wel op grond van bepaalde gegevens uit die administraties' lijkt hiermee in tegenspraak. Daarbij rijst de vraag hoe moet worden bepaald om welke gegevens het daarbij gaat. In dat kader zijn wij van mening dat het – gelet op de grote verscheidenheid van type gegevens in een administratie en gelet op de eerder besproken doelbinding – de voorkeur verdient om expliciet vast te leggen welke (typen van) gegevens uit een administratie moeten worden hergebruikt.

Het wetsvoorstel bepaalt niet alleen dat gegevens moeten worden hergebruikt maar ook de bewijsstukken "voor zover ze verkregen kunnen worden uit een administratie". Naar onze mening is deze verwijzing niet adequaat. Bewijsstukken zijn documenten die de juistheid van de door de klant verstrekte gegevens kunnen staven. Het verdient aanbeveling om te bepalen dat geen bewijsstukken van de klant worden verwacht voor authentieke gegevens.

5. Verplichte aanlevering van gegevens

Wij kunnen ons vinden in de insteek om geen bepaling op te nemen over het verplichte gebruik van het DKD. De keuze van het ene bestuursorgaan om geen gebruik te maken van het DKD mag er echter – gegeven het verbod op herhaalde vraag – niet toe leiden dat het andere bestuursorgaan onnodig wordt belast. Het verdient dan ook aanbeveling de *aanlevering* van gegevens aan het Digitaal Klantdossier verplicht te stellen en dat ook als zodanig vast te leggen. Alleen door een bepaling van verplichte aanlevering op te nemen kan volledigheid van een dossier voor de klant én voor de professional worden gegarandeerd. Dit geldt alleen voor gegevens, die worden geleverd uit registraties waarvan verplicht gebruik niet wettelijk is vastgesteld.

6. Nuancering verplichting om op verzoek of uit eigen beweging alle feiten en omstandigheden mede te delen

De materiewetten kennen voor de verzekerde/uitkeringsgerechtigde een informatieverplichting. Met het wetsvoorstel wordt deze verplichting genuanceerd; de verplichting geldt niet als de feiten en omstandigheden kunnen worden verkregen uit de bij ministeriële regeling aan te wijzen administraties dan wel op grond van bepaalde gegevens uit die administraties. De betreffende verplichting is essentieel in het kader van de rechtmatigheid van de uitkering en de fraudebestrijding. Alleen op basis van de juiste gegevens kan een uitkering rechtmatig worden uitgekeerd. De voorgestelde nuancering vereist met name bij gewijzigde omstandigheden gedurende de looptijd van een uitkering die de betrokkene uit eigen beweging moet doorgeven, een adequate doorleiding van de ontvangen informatie naar de relevante uitvoeringsinstellingen. Hoewel dit voorstel past binnen het conceptuele idee, moet naar ons idee allereerst geborgd worden dat de informatie daar komt waar hij ook hoort te komen. Waar het gaat om gegevens afkomstig van een authentieke bron, kan dit naar onze mening worden gewaarborgd door de burger de verplichting op te leggen om de wijzigingen door te geven aan deze authentieke bron. Het mag niet zo zijn dat de klant 'terloops' in een voortgangsgesprek bij CWI meldt te zijn verhuisd, waarbij vervolgens op CWI de last drukt om dit nieuwe feit naar andere administraties te verspreiden. Daar waar het gaat om gegevens die niet afkomstig zijn van een authentieke bron, is dit naar onze mening veel moeilijker te waarborgen. Er is dan immers geen vast meldpunt. Het risico is dan groot dat de door de betrokkene gemelde (gewijzigde) feiten en omstandigheden niet of niet tijdig terechtkomen bij de uitvoeringsinstelling voor wie die feiten en omstandigheden van belang zijn. Indien dit zich dan voordoet kan de betrokkene zich er op grond van het wetsvoorstel op beroepen dat de gewijzigde feiten en omstandigheden elders bekend waren en kan hem niet worden tegengeworpen dat de uitkering onjuist was als gevolg van die gewijzigde feiten en omstandigheden. Wij achten dit ongewenst; het kan niet zo zijn dat er door een administratieve omissie ten onrechte een uitkering ontstaat of voortbestaat. Naar onze mening is de nuancering van de verplichting niet nodig om het hergebruik van gegevens af te dwingen. Naar onze mening volstaat de – reeds elders in het wetsvoorstel opgenomen – verplichting voor de uitvoeringsinstellingen om reeds in andere administraties opgenomen gegevens van genoemde administraties te betrekken.

7. Correctierecht

Uitgangspunt zal (moeten) blijven dat de voor een beslissing benodigde gegevens formeel door de klant worden verstrekt. Alvorens de gegevensset wordt gebruikt, zal de klant zijn akkoord daarop moeten geven. Dit vereist dat de klant de gepresenteerde gegevens verifieert en zo nodig corrigeert. Wij pleiten ervoor om de correctieverplichting van de klant wettelijk neer te leggen, wellicht via een koppeling met de eerder beschreven informatieverplichting. Het moet in elk geval duidelijk zijn bij wie het correctieverzoek moet worden ingediend.

8. Benoemen administraties in wettekst c.q. min. regeling

In verschillende artikelen is een verwijzing opgenomen naar de polisadministratie, de verzekerdenadministratie en het GBA; dan wel naar de administraties van UWV, CWI en SVB. Vanuit de optiek dat de basis van de gegevens van het DKD wordt gevormd door de administraties van alle ketenpartijen, stellen wij voor om de GSD-administratie toe te voegen als één van de informatiebronnen i.p.v. opname van de GSD-administratie in de ministeriële regeling.

Ten aanzien van de uitbreiding met meerdere administraties pleiten wij voor het toelaten van administraties tot de werking van de regeling op één vast tijdstip in het jaar.

9. Wetstechnische opmerking

Het verbod op dubbele gegevensuitvraag wordt ondergebracht in diverse bepalingen in (diverse hoofdstukken van) de wet Suwi en de diverse materiewetten. Al deze bepalingen hebben dezelfde strekking maar verschillen in uitwerking. De achtergrond van deze verschillen is soms moeilijk te doorgronden. Zo wordt bijv. in artikel 28 wet Suwi gesproken over 'de polisadministratie, de verzekerdenadministratie, de gemeentelijke basisadministraties en bij ministeriele regeling aan te wijzen administraties', terwijl in andere bepalingen alleen wordt gesproken van 'bij ministeriele regeling aan te wijzen administraties'. Ook is bij een aantal bepalingen de escape opgenomen 'tenzij hierdoor een goede vervulling van de taak wordt belet', terwijl die bij andere bepalingen ontbreekt. Wij vragen ons af of het mogelijk is om de verschillende bepalingen in de wet Suwi, de WW, de TW, de ANW, de AKW en de AOW te vervangen door één centrale bepaling in de wet SUWI die specifiek dit onderwerp regelt.

B. Artikeisgewijze opmerkingen

Artikel 28 wet Suwi resp. 53a WWB

De beschrijving van artikel 28, 6e lid wet Suwi en artikel 53a WWB zou gelezen kunnen worden als dat UWV of Gemeenten de gegevens in de polisadministratie, GBA, SVB-VZA niet rechtstreeks uit die registraties betrekken, maar via CWI ontvangen. Wij gaan ervan uit, dat dit niet de bedoeling van deze artikelen is. Naar onze mening wordt de intake van gegevens bij de cliënt door CWI beperkter al naar gelang de gegevens, die nodig zijn voor de uitvoering, aanwezig zijn in de (basis)registraties en door de uitvoerende organisaties uit die registraties (moeten) worden betrokken. Een "omweg" via CWI strookt bovendien niet met de uitgangspunten voor verplicht gebruik van de basisregistraties zoals die in het kader van elektronische overheid zijn bepaald.

Artikel 28 wet Suwi

De basisregistraties c.q. verplicht te gebruiken registraties dienen waarborgen te bieden voor de kwaliteit van de gegevens. Het CP-ICT wijst op het vervallen in artikel 2 van de zin "De Centrale Organisatie van werk en inkomen onderzoekt de verstrekte gegevens en bewijsstukken op bij ministeriële regeling te bepalen wijze op juistheid, volledigheid en consistentie". Het CP-ICT pleit ervoor om deze zin te laten staan. In de uitvoering blijkt tussen gemeenten en CWI veelal discussie te ontstaan over de kwaliteit van de gegevens. Daarnaast is deze zin voor gemeenten belangrijk als onderstreping van de wettelijke verantwoordelijkheid van het CWI.

De tekst van artikel 28 lid 5 roept verwarring op. Refereert het maken van "overeenkomsten [...] over de uitvoering van dit artikel" aan het maken van afspraken over gezamenlijke werkprocessen, vergelijkbaar met de huidige SNO's, dan kunnen wij ons hierin vinden. Als het artikel refereert aan het maken van afspraken over aanlevering, gebruik, kwaliteit en wijze van uitwisseling van gegevens, dan pleiten wij daar niet voor.

Artikel 28 en artikel 33a wet Suwi

In SUWI, artikel 28 en 33a tweede lid, zijn voor respectievelijk CWI en UWV uitzonderingssituaties benoemd waarin het voor deze organisaties niet verplicht is om te voldoen aan de eenmalige gegevensuitvraag, namelijk "tenzij hierdoor een goede vervulling van de taak van [...] op grond van dit artikel wordt belet." Een vergelijkbare tekst zou kunnen worden opgenomen voor gemeenten.

Artikel 29 wet Suwi

Er bestaat onduidelijkheid over de interpretatie van "kunnen worden verkregen". Niet alle administraties zullen per 1 januari (of überhaupt) in staat zijn om 'real time' gegevens te leveren. Er is een verschil tussen "in principe worden verkregen" en "feitelijk worden verkregen". Volgens informatie van het Ministerie van SZW moet "kunnen worden verkregen" worden geïnterpreteerd als "wanneer het gegeven nog niet in een administratie staat, kan het gegeven ook niet worden gebruikt – ook al is dit gegeven door de burger reeds aan betreffende administratie gemeld". Dit betekent dat in de concept wettekst het principe "feitelijk worden verkregen" zou worden gehanteerd. Graag zien wij dit in de wetstekst verhelderd. Daarmee kan immers onduidelijkheid naar de burger over de inhoud en wijze van gebruik van het DKD in dergelijke situaties worden vermeden.

Wij merken op dat het tweede lid van dit artikel komt te vervallen. Hierdoor wordt echter naar onze mening de strekking van het artikel aanmerkelijk gewijzigd. Het eerste lid bevat voor de klant de verplichting om aan CWI alle feiten en omstandigheden mee te delen waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op zijn uitkering, toeslag of bijstand. Het tweede lid bepaalt nu dat deze verplichting jegens CWI slechts geldt tot aan het moment dat CWI de uitkeringsintake heeft overgedragen aan UWV of gemeente. Het vervallen van het tweede lid heeft tot gevolg dat deze verplichting nu gedurende de gehele uitkeringsperiode geldt en de klant de feiten en omstandigheden aan CWI moet mededelen. CWI moet de melding dan vervolgens aan UWV of betreffende gemeente doorgeven. Wij zijn van mening dat hierdoor de gegevensverstrekking onnodig over meerdere schijven kan gaan.

Artikel 54, lid 1, wet Suwi, artikel 63 WWB, artikel 44 IOAW, artikel 44 IOAZ en artikel 39 WWIK

Wij zijn blij dat de strekking en de uitleg van de bepaling in het wetsvoorstel worden verduidelijkt. De voorgestelde verduidelijking door toevoeging van de zinsnede "of zou gaan verrichten" suggereert naar onze mening te veel dat er tussen werkgever en sollicitant overeenstemming zou bestaan over de mogelijkheid tot indiensttreding. Onwillige sollicitanten zouden dan niet onder de bepaling vallen. Naar onze mening zou toevoeging van de zinsnede "of bij hem heeft gesolliciteerd" meer recht doen aan de beoogde verduidelijking.

CWI zal overigens – vooruitlopend op de behandeling en inwerkingtreding van het wetsvoorstel – artikel 54 blijven hanteren als basis voor de doorgifte van persoonsgegevens door potentiële werkgevers aan CWI.

Artikel 62 wet Suwi

De relatie tussen de aanpassingen in de wet Suwi, zoals verwoord in dit artikel, en de doelstelling om tot éénmalige gegevensuitvraag te komen, is niet duidelijk. Voor zover ons bekend, is de elektronische voorziening voor inzicht en berichtenverkeer adequaat en zal dat ook zijn, indien het gaat om verplicht te gebruiken gegevens in het kader van éénmalige gegevensuitvraag. Kaderstellend voor de effectuering van de éénmalige gegevensuitvraag zijn de voorwaarden en benodigde wetaanpassingen zoals vermeld bij de beantwoording van uw vraag naar de uitvoerbaarheid. In de Memorie van Toelichting wordt geregeld verwezen naar het in ontwikkeling zijnde DKD. Er wordt de verbinding gelegd, dat door het DKD de samenwerking binnen de Suwi-

keten wordt versterkt en de dienstverlening aan de klant wordt verbeterd. Wij onderschrijven dat het delen van gegevens een bijdrage levert aan de samenwerking en het tonen van informatie "van de klant" aan de klant de dienstverlening op een hoger peil brengt. Hierbij gaat het – naar ons idee - om gegevens met betrekking tot de status van een aanvraag c.q. het reïntegratietraject en onder andere gegevens, die worden verzameld met betrekking tot de beschikbaarheid en opleidingsniveau. Het samenbrengen van die gegevens en die voor de klant toegankelijk maken betekent een toegevoegde waarde voor de klant en dus verbetering van de dienstverlening. In het gebruik van basisgegevens (zo nodig in combinatie met deze gegevens) wordt voorzien door de mogelijkheid deze gegevens online te benaderen. DKD moet in staat zijn al die gegevens op één scherm te tonen aan de klant (of professional). Ook voor de realisatie van het DKD zien wij daarom geen relatie met het wetsvoorstel.

In artikel 62 wordt bepaald, dat de uitvoeringsorganisaties binnen het Suwi-domein gezamenlijk zorg dragen voor het in stand houden van elektronische voorzieningen voor de verwerking van de benodigde gegevens voor de uitvoering door die uitvoeringsorganisaties, met als doel een gezamenlijke toegang tot die gegevens, etc. Wij nemen aan, dat de term "verwerking" hier niet is bedoeld in de zin van de Wbp, maar dat het hier gaat om uitwisselen. Dat zou betekenen, dat de verantwoordelijkheid voor de levering van alle gegevens binnen het Suwi-domein, inclusief de elektronische beschikbaar stelling bij alle uitvoeringsorganisaties samen wordt belegd. Het wetsvoorstel geeft geen uitsluitseel over de invulling van deze *gemeenschappelijke* verantwoordelijkheid. Deze kan een grote verschuiving van verantwoordelijkheden van de Gemeenten (GBA), UWV (Polisadministratie/Blau) en SVB(SVB-VZA) naar een nog niet gedefinieerde gemeenschappelijke verantwoordelijkheid betekenen. Wat betreft *de gezamenlijke toegang tot die gegevens*, geldt dat momenteel iedere Suwi-partij toegang tot de polisgegevens en de GBA heeft. Ook andere partijen kunnen toegang tot die gegevens krijgen, indien wordt voldaan aan de eis tot doelbinding. De verantwoordelijkheid voor de leveranties of inkijk ligt bij de beheerder van de betreffende registratie. Op dezelfde wijze wordt de toegang voor de Suwi-partners tot andere basisregistraties geregeld. Juist dit geheel aan garanties voor privacybescherming ondersteunt het principe van basisregistraties en het daaraan gekoppelde éénmalige gegevensgebruik, zoals de elektronische overheid beoogt. Ook de inrichting van de Persoonlijke Internet Pagina (PIP) is op deze uitgangspunten gebaseerd. Omdat op ambtelijk niveau is vastgesteld, dat dit inderdaad niet de bedoeling van de wijziging van dit artikel is, vernemen wij graag met welk doel artikel 62 wordt gewijzigd.

Artikel 83c wet Suwi

Als gevolg van de voorgestelde wijziging van dit artikel kan de werkgever die weigert om informatie te verstrekken over de persoon die bij hem heeft gewerkt of heeft gesolliciteerd, geen bestuurlijke boete meer worden opgelegd. De toelichting bij de wijziging biedt ons geen inzicht in de reden hiervan.

Artikel 17 WWB

In de eerste regel is voor het woord 'onverwijld' het woord 'of' weggefallen.

Artikel 53a WWB

In tegenstelling tot artikel 17, lid 1, wordt in dit artikel alleen gerefereerd aan bijstandsverlening. Het is wenselijk ook te refereren aan arbeidsinschakeling als gemeentelijke taak.

Artikel 65 en 67 WWB

De GSD kan in het kader van de uitoefening van haar taak informatie opvragen c.q. eisen bij een gelimiteerde groep 'gegevensleveranciers', zoals omschreven in artikel 64. Er is op dit moment echter geen wederkerigheid omdat de gemeente slechts op basis van formele wetgeving de geheimhoudingsplicht die op de WWB-uitvoering ligt, kan opheffen. Het CP-ICT pleit voor het opheffen van de geheimhouding als dit noodzakelijk is in het kader van de uitvoering van de WWB.

Reactie op memorie van Toelichting

Paragraaf 3.2 Wettelijke regeling

M.b.t. de Wbp is de eigen verantwoordelijkheid van iedere ketenpartner centraal gesteld. Dus iedere uitvoeringsorganisatie kan zelf de afweging maken of men het gewenst acht mee te werken aan het uitwisselen van gegevens. Men kan zelfstandig bepalen of een dergelijke uitwisseling in strijd is met de Wbp en of uitwisseling op basis van deze wet is toegestaan (is de uitwisseling proportioneel of niet?).

Het CP-ICT, IB en BKWI stellen op dit punt een aanpassing van de tekst voor.:

In overeenstemming met het huidige wettelijke regime wordt informatie over burgers alleen dan verstrekt c.q. uitgewisseld, wanneer daarvoor een wettelijke grondslag is. Dit zgn. gesloten verstrekkingenregime is ook van toepassing op gebruik van het digitaal klant dossier. Bij de inrichting en gebruik van het dossier *mag ervan uit worden gegaan dat voldaan is aan de algemene beginselen van doelbinding en proportionaliteit zoals die voortvloeien uit de Wet Bescherming Persoonsgegevens (Wbp), indien de betreffende gegevens zijn opgenomen in het Suwi Gegevens Register dat jaarlijks wordt vastgesteld door de Minister.* Daar waar informatie van organisaties buiten de SUWI-keten wordt benut, gebeurt dit op grond van (in het algemeen al bestaande) wettelijke bepalingen die de bevoegdheid en verplichting tot het inwinnen resp. verstrekken van persoonsinformatie regelen.

Daarmee geeft de Memorie van toelichting expliciet aan dat er niet getwijfeld hoeft te worden aan het feit dat een gezamenlijk gebruik van gegevens en bewijsstukken in het kader van de uitvoering van sociale wetgeving proportioneel is en een gezamenlijk doel dient.

Het UWV vindt de tekst van de Memorie van Toelichting op dit punt juist en ondersteunt derhalve bovenstaand voorstel niet.

C. Specifieke vragen

In reactie op de vragen waarop u in uw brief vraagt specifiek in de uitvoeringstoets in te gaan melden wij u het volgende:

1. Is het wetsvoorstel uitvoerbaar? Zo ja, onder welke voorwaarden? U kunt hierbij betrekken de nadere regeling die op onderdelen zal plaatsvinden, en welke aspecten hierin naar uw mening een plaats dienen te krijgen

Naar onze mening is realisatie mogelijk als de betrouwbaarheid en beschikbaarheid van de gegevens kan worden gegarandeerd, de uitvoeringsprocessen zijn aangepast en de benodigde wetgeving tot stand is gekomen. Wat het laatste betreft gaat het voor wat betreft het UWV bij

voorbeeld om aanpassing van de materiewetten op het gebruik van de gegevens in de polisadministratie. Het gaat hierbij zowel om de inhoud van de benodigde gegevens als om de noodzakelijke actualiteit van de gegevens. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een wetaanpassing waarbij de verloonde uren en weken, die in de polisadministratie zijn opgenomen, gelijk gesteld worden aan de gewerkte uren en weken, die nodig zijn voor het bepalen van recht en duur van de WW-uitkering. Of aan een voorstel dat momenteel wordt onderzocht om het maatmanloon en het CBBS-loon, dat geldt voor de AG/WIA-uitvoering gelijk te stellen aan het sv-loon.

2. Is de beoogde datum van inwerkingtreding haalbaar? Zo nee, wanneer dan wel?

In dit verband wijzen wij op het volgende:

UWV zal de benodigde kwaliteitsborging door middel van elektronische beschikbaarstelling van de sv-gegevens uit de polisadministratie en arbeidsverledengegevens in fasen realiseren vanaf 2007 met het doel in 2009 de volledige implementatie te hebben bereikt.

Het verplichte gebruik van GBA-gegevens is geregeld in de wet "GBA als basisregistratie", die in 2007 in werking treedt met een overgangsperiode tot 2010.

Zowel de aanpassingen in de werkprocessen en systemen als de realisatie van de kwaliteitsborging zoals hierboven omschreven maken dat de uitvoering op basis van éénmalige gegevensuitvraag in fasen wordt gerealiseerd vanaf 2007 met als beoogde einddatum 2009.

3. Wilt u met het oog op de verdere uitwerking van het implementatieplan en de doorontwikkeling van het Digitaal Klantdossier in 2007 een opgave doen van de geschatte kosten (eenmalig m.b.t. invoering en structureel)?

De kosten betreffen enerzijds de ontwikkelingskosten en implementatiekosten van het digitaal klantdossier. Voor het jaar 2007 worden de implementatiekosten geraamd op € 20,2 miljoen (waarvan € 15 miljoen voor bijdragen aan gemeenten die het DKD gaan implementeren). De ontwikkelingskosten met het oog op aanpassing van informatiesystemen e.d. zijn

U met brief van 20 september (Hoofdlijnen DKD-programma 2007) gemeld.

De kosten voor de aanpassingen in werkprocessen en mogelijk - ten gevolge daarvan - ook systeemaanpassingen voor de wetsuitvoering zijn nu nog niet aan te geven, gezien de afhankelijkheid van de ontwikkeltijd van maatregelen om de kwaliteit van de verplicht te gebruiken (authentieke) gegevens te waarborgen.

4. Welke (structurele) besparingen levert de invoering van de wet in kwalitatieve en kwantitatieve zin voor uw organisaties op en op welke termijn worden deze bereikt?

Naar verwachting vertaalt een en ander zich vooral in een beperking van de administratieve last voor cliënten en ook daarbij zijn weer kanttekeningen te plaatsen. Besparingen voor de organisaties (zie ook het antwoord op vraag 3.) zullen zich waarschijnlijk niet voordoen.

Wat de cliënten betreft zullen deze de gepresenteerde hergebruikte gegevens moeten controleren. Een aanmerkelijk deel van de tijdsbesparing wegens het niet hoeven aanleveren van gegevens zal naar onze mening door de tijd die gemoeid is met deze controle teniet worden gedaan. De lastenverlichting hangt in hoge mate af van de betrouwbaarheid van de aan de klant gepresenteerde gegevens.

5. Wat zijn de consequenties voor de informatiehuishouding, met name de gegevensuitwisseling tussen u en de overige ketenpartners?

De consequenties zijn, met name voor de organisaties aan de kop van het proces, op dit terrein groot.

6. Ziet u overigens nog aspecten (van ICT-technische en/of functionele aard) die van belang zijn voor het verdere wetgevingstraject dan wel te zijner tijd voor nadere regelgeving in aanmerking komen en zo ja, welke?

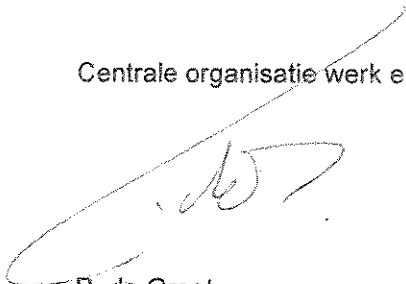
Alle relevante punten zijn in het voorgaande aangestipt.

Tot zover onze reactie op het wetsvoorstel. Wij beseffen dat wij met het digitaal klantdossier en de eenmalige gegevensuitvraag een weg zijn ingeslagen die veel gevolgen heeft voor de informatiehuishouding. Het principe van eenmalige gegevensuitvraag ondersteunen wij als ketenpartijen van harte. Uit het voorgaande blijkt dat er voor wat betreft de uitwerking en concrete vormgeving nog veel vragen liggen en dat het implementatietraject veel aandacht, (ontwikkel- en implementatie-)tijd en budget zal vragen. De gemaakte opmerkingen achten wij van groot belang voor het welslagen van de eenmalige gegevensuitvraag. Wij rekenen erop dat onze opmerkingen de nodige aandacht zullen krijgen. Ook gaan wij er, zoals al eerder aangegeven, van uit bij de verdere uitwerking in ministeriele regeling betrokken te zullen worden.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

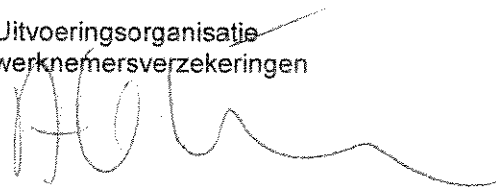
Hoogachtend,

Centrale organisatie werk en inkomen

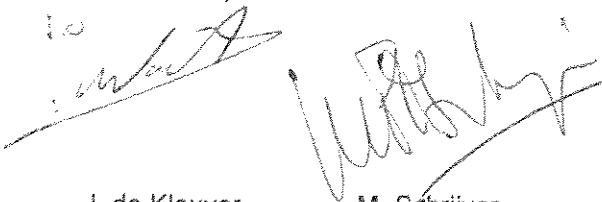
R. de Groot

Uitvoeringsorganisatie
werknemersverzekeringen

A.G. Dumig

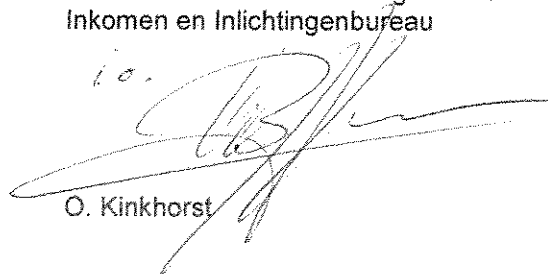
Coördinatiepunt CP-ICT

J. de Kleuver

M. Schrijver

Bureau Keteninformatisering Werk en
Inkomen en Inlichtingenbureau

O. Kinkhorst